RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3640/85

af 20. december 1985

om ydelse af finansiel støtte til fremme af demonstrationsprojekter og industrielle pilotprojekter på energiområdet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 2 i traktaten har Fællesskabet til opgave at fremme en harmonisk udvikling af den økonomiske virksomhed i Fællesskabet som helhed, en varig og afbalanceret ekspansion og en øget stabilitet;

en mere rationel anvendelse af energien gennem energibesparelser og udnyttelse af energikilder, der erstatter kulbrinter, kan bidrage effektivt til virkeliggørelsen af disse mål;

i sin resolution af 9. juni 1980 om målene for Fællesskabets energipolitik for 1990 og samstemmigheden af medlemsstaternes politik (4) fremhævede Rådet nødvendigheden af at forstærke bestræbelserne med hensyn til energibesparelser og begrænsning af Fællesskabets olieforbrug og -import;

i sin resolution af 25. juli 1983 (5) godkendte Rådet principperne for en videnskabelig og teknisk strategi for Europa, herunder navnlig målene for Fællesskabets forsknings-, udviklings- og demonstrationsaktiviteter, således som disse er fastlagt i rammeprogrammet for 1984 til 1987;

i sin resolution af 15. januar 1985 om forbedring af medlemsstaternes energibesparelsesprogrammer (6) tog Rådet til efterretning, at Kommissionen agter at fortsætte sine bestræbelser med henblik på rationel energiudnyttelse;

udviklingen af en energistrategi for Fællesskabet kræver, at der foretages tilstrækkelige investeringer i energikilder til erstatning af olie og i en mere rationel anvendelse af energien, samt at der føres en forsknings-, udviklings- og demonstrationspolitik på fællesskabsplan og udvikles en energistrategi for Fællesskabet, der bekræfter den rolle, som kul og andet fast brændsel skal spille i denne strategi;

selv i den nuværende energisituation bør der ikke slækkes på bestræbelserne for at spare energi og sprede Fællesskabets energiforsyning; ved omdannelse af fast brændsel til luftformige og flydende produkter opnås en alternativ energikilde, som når den er udviklet til det industrielle stadium, kan forbedre energiforsyningssituationen i Fællesskabet ved at bidrage til spredning af forsyningskilderne og nedbringe Fællesskabets afhængighed af importerede kulbrinter;

støtte til innovative demonstrationsprojekter med sigte på en bedre nyttevirkning af den anvendte energi og udnyttelse af energikilder til erstatning for kulbrinter forbliver et vigtigt redskab til at nå ovennævnte mål;

Fællesskabet og medlemsstaterne har forsknings-, udviklings- og demonstrationsprogrammer inden for energibesparelser, vedvarende energikilder og fast brændsel; et fællesskabsprogram til støtte for demonstrationsprojekter på disse områder vil kunne bidrage til en vid udbredelse af resultaterne af disse programmer;

demonstrationsfasen er forbindelsesleddet mellem den tidlige forsknings- og udviklingsfase, hvis resultater eventuelt er afprøvet på pilotanlæg, og den senere investeringsfase; demonstrationsfasen og pilotfasen adskiller sig fra forsknings- og udviklingsfasen ved projekternes industrielle niveau og ved kravet om udsigt til økonomisk levedygtighed, og den adskiller sig fra investeringsfasen ved at have en iboende risiko, der endnu er for stor for igangsætterne;

efter forsknings- og udviklingsfasen bør der i betragtning af de betydelige risici og investeringer, som anvendelsen af innovative teknikker vil kunne medføre, i relevante tilfælde ydes finansiel støtte til demonstrationsprojekter inden for udnyttelse af alternative energikilder, energibesparelser og erstatning af kulbrinter;

efter forsknings- og udviklingsfasen bør der i relevante tilfælde ligeledes ydes finansiel støtte til demonstrationsprojekter og til industrielle pilotprojekter vedrørende likvefaktion og forgasning af fast brændsel, da disse som følge af deres omfang og varighed, der omfatter en længere fase, som er nødvendig for at opnå de fornødne

(1) EFT nr. C 109 af 3. 5. 1985, s. 3.
(2) Udtalelse afgivet den 13. september 1985 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(3) EFT nr. C 218 af 29. 8. 1985, s. 5.
(4) EFT nr. C 149 af 18. 6. 1980, s. 1.
(5) EFT nr. C 208 af 4. 8. 1983, s. 1.
(6) EFT nr. C 20 af 22. 1. 1985, s. 1.

erfaringer med anlæg i stor målestok, er særlig omkostningskrævende og indebærer en betydelig risiko, eftersom der er tale om brug af nye teknologier;

støtte til de projekter, som er omhandlet i denne forordning, vil bidrage til at styrke tilliden til deres gennemførelse og tilskynde til iværksættelse af flere af de teknikker, som støttes i Fællesskabet;

gennemførelsen af disse projekter vil kunne føre til, at der i Fællesskabet udvikles kvalificerede industrier, der kan bane vej for betydelige afsætningsmuligheder uden for Fællesskabet;

den af Fællesskabet ydede støtte må ikke påvirke konkurrencevilkårene i ugunstig retning på en måde, der er uforenelig med principperne i traktatens bestemmelser herom;

til gengæld for den ydede støtte må støttemodtagerne påtage sig forpligtelser over for Fællesskabet;

det er vigtigt, at bestræbelserne på at støtte den teknologiske udvikling, som allerede er sat i gang inden for udnyttelsen af alternative energikilder, energibesparelser og erstatning af kulbrinter, samt gennemførelsen af industrielle pilotprojekter og demonstrationsprojekter inden for likvefaktion og forgasning af fast brændsel, fortsættes i en ny periode med henblik på at styrke Fællesskabets energistrategi;

Fællesskabet har allerede iværksat et fællesskabsdemonstrationsprogram på områderne energibesparelser, alternative energikilder, erstatning af kulbrinter samt likvefaktion og forgasning af fast brændsel inden for rammerne af forordning (EØF) nr. 1302/78 (1), (EØF) nr. 1303/78 (2), (EØF) nr. 1971/83 (3) og (EØF) nr. 1972/83 (4); forordning (EØF) nr. 1971/83 og (EØF) nr. 1972/83, ændret ved henholdsvis forordning (EØF) nr. 2125/84 (5) og (EØF) nr. 2126/84 (6), gælder indtil 31. december 1985;

Kommissionen har foretaget en vurdering af de pågældende programmer i de rapporter om gennemførelsen af nævnte forordninger, som den har forelagt Rådet og Europa-Parlamentet; denne vurdering bør videreføres og tilpasses ud fra de indvundne erfaringer;

en forordning om ydelse af finansiel støtte til demonstrationsprojekter inden for udnyttelse af alternative energikilder, energibesparelser og erstatning af kulbrinter og om ydelse af finansiel støtte til industrielle pilotprojekter og demonstrationsprojekter inden for likvefaktion og forgasning af fast brændsel er nødvendig og hastende for at undgå en afbrydelse i de programmer, som over en årrække skal bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets energistrategi; disse områder er herefter omfattet af kun én forordning;

traktaten indeholder ikke bortset fra artikel 235 den fornødne hjemmel med henblik herpå —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Fællesskabet kan på de i denne forordning fastsatte betingelser yde finansiel støtte til gennemførelse af demonstrationsprojekter inden for de i artikel 2 nævnte områder.

Artikel 2

1. I denne forordning forstås ved demonstrationsprojekter:

a) inden for udnyttelse af alternative energikilder, projekter, der tager sigte på udnyttelse af enhver potentiel energikilde, undtagen kerneenergi;

b) inden for energibesparelser, projekter, som i sammenligning med allerede eksisterende teknikker på kommercielt plan fører til en væsentlig energibesparelse;

c) inden for erstatning af kulbrinter, projekter, der benytter energiprocesser, som erstatter processer på basis af kulbrinter;

d) inden for likvefaktion og forgasning af fast brændsel, projekter, der tager sigte på omdannelse af fast brændsel til luftformige og flydende produkter, der kan forbedre Fællesskabets energiforsyningsbetingelser med hensyn til import af kulbrinter;

2. I denne forordning forstås ved industrielle pilotprojekter inden for likvefaktion og forgasning af fast brændsel, anlæg, som har tilstrækkelig kapacitet, og hvor der anvendes komponenter af tilstrækkelig størrelse til at forøge pålideligheden af de tekniske og økonomiske data, der er nødvendige for at kunne gå videre fra forsknings- og udviklingsstadiet til demonstrationsstadiet og i visse tilfælde direkte til det industrielle og kommercielle stadium.

3. En liste over anvendelsesområderne for denne forordning findes i bilag I for så vidt angår udnyttelse af alternative energikilder, i bilag II for så vidt angår energibesparelser, i bilag III for så vidt angår erstatning af kulbrinter og i bilag IV for så vidt angår likvefaktion og forgasning af fast brændsel.

(1) EFT nr. L 158 af 16. 6. 1978, s. 3.
(2) EFT nr. L 158 af 16. 6. 1978, s. 6.
(3) EFT nr. L 195 af 19. 7. 1983, s. 1.
(4) EFT nr. L 195 af 19. 7. 1983, s. 6.
(5) EFT nr. L 196 af 26. 7. 1984, s. 3.
(6) EFT nr. L 196 af 26. 7. 1984, s. 4.

Artikel 3

1. Ethvert projekt som omhandlet i artikel 1 og 2 skal opfylde følgende betingelser :

— det skal vedrøre opførelse af anlæg i fuld målestok, som giver mulighed for udnyttelse af alternative energikilder, energibesparelse eller erstatning af kulbrinter i betydeligt omfang eller tage sigte på omdannelse af fast brændsel til flydende eller luftformige kulbrinter ; på sidstnævnte område kan projekterne omfatte opførelse af industrielle pilotanlæg,

— det skal benytte teknikker, processer eller produkter af innovativ karakter eller indebære ny anvendelse af allerede kendte teknikker, processer eller produkter,

— det skal bygge på afsluttet forsknings- og udviklingsarbejde,

— det skal på demonstrationsstadiet frembyde lovende udsigter med hensyn til industriel, økonomisk og kommerciel levedygtighed og på længere sigt frembyde lignende perspektiver i forbindelse med pilotprojekter ;

— det skal kunne fremme og befordre den erhvervsmæssige udvikling af de pågældende teknikker, processer eller produkter og angive aktioner eller midler, som gør det muligt at iværksætte flere projekter af samme type,

— det skal, såfremt der er tale om ovennævnte teknikker, processer eller produkter, indgives af følgende personer eller virksomheder :

  — producenter ;

  — brugere, dfersom de samarbejder med egnede producenter. De brugere, for hvem et samarbejde med producenterne ikke er hensigtsmæssigt, kan indgive projekter særskilt, forudsat de i forslaget konkret anfører, hvorledes de vil iværksætte flere projekter af samme type, hvis demonstationsprojektet lykkes ;

— det skal frembyde sådanne finansieringsvanskeligheder som følge af betydelige tekniske og økonomiske risici, at det formentlig ikke kunne gennemføres uden finansiel støtte fra det offentlige og/eller Fællesskabet, og det skal være ledsaget af en finansieringsplan ;

— det skal principielt gennemføres på Fællesskabets område. Hvis det imidlertid viser sig, at hel eller delvis gennemførelse af et projekt i et tredjeland, for eksempel et udviklingsland, tilgodeser Fællesskabets interesser, navnlig på grund af projektets særlige karakteristika, kan der undtagelsesvis ydes finansiel støtte til et sådant projekt.

2. Foruden de i stk. 1 nævnte betingelser skal der subsidiært ved vurderingen af projekterne tages hensyn til :

— om de skal gennemføres i samarbejde mellem personer eller virksomheder, som er hjemmehørende i mindst to medlemsstater ;

— om de indeholder særlig velegnede løsninger på miljøbeskyttelsesproblemer.

Artikel 4

1. Den finansielle støtte kan ydes til et projekt i dets helhed eller til forskellige faser af projektet. Undtagelsesvis og i behørigt begrundede tilfælde, hvor ingen feasibility-undersøgelse for lignende projekter er kendt eller til rådighed, kan der efter høring af det i artikel 5, stk. 3, omhandlede rådgivende udvalg også ydes finansiel støtte i feasibility-undersøgelsesfasen.

2. Støtten kan ikke overstige 40 % af projektets støtteberettigede omkostninger. Støttebeløbet fastsættes særskilt for hvert enkelt projekt efter fremgangsmåden i artikel 5. Kommissionen tager ved fastsættelsen af støtten hensyn til anden forventet eller allerede modtaget støtte, således at den samlede støtte fra Fællesskabet og medlemsstaterne i princippet ikke kommer til at overstige 49 % af projektets samlede omkostninger, samt til den del af risikoen, som skal bæres direkte af de ansvarlige for projektet.

Artikel 5

1. Projekterne indgives af personer, virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder i Fællesskabet, efter at der i overensstemmelse med denne forordning er offentliggjort en opfordring hertil i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Projekter kan ligeledes forberedes og indgives på mindre og mellemstore virksomheders vegne af organer, som i medlemsstaterne arbejder for at fremme teknologisk innovation. De forslag og kontrakter, der bliver godkendt, undertegnes af de virksomheder, der udfører projekterne.

2. Kommissionen vil i opfordringerne til at indgive projekter angive de områder, der vil blive betragtet som prioriterede ved udvælgelsen af projekterne. Listen over disse prioriteter vil blive udarbejdet af Kommissionen efter høring af det i stk. 4 nævnte rådgivende udvalg.

3. På grundlag af de oplysninger, der indgår i ansøgernes svar på den i stk. 1 omhandlede opfordring, foretages der en vurdering af projekterne i overensstemmelse med artikel 3.

Kommissionen udvælger først de projekter, som efter dens opfattelse ikke opfylder de i artikel 3, stk. 1, fastsatte betingelser. Den meddeler medlemsstaternes repræsentanter i det i stk. 4 nævnte rådgivende udvalg resultaterne af denne udvælgelse. De projekter, som efter dens mening ikke opfylder de fastsatte betingelser, vil kun blive vurderet af dette rådgivende udvalg, hvis en medlemsstat anmoder herom.

Kommissionen efterprøver projekternes indhold ved at sammenholde det med indholdet af andre fællesskabsprogrammer og sørger for, at overlapninger undgås.

4. Kommissionen træffer afgørelse om at yde støtte til projekterne efter høring af et rådgivende udvalg for forvaltning af demonstrationsprojekter og industrielle pilotprojekter og på grundlag af dette udvalgs udtalelser.

Udvalget er sammensat af to repræsentanter for hver medlemsstat og har en repræsentant for Kommissionen som formand. Det udarbejder selv sin forretningsorden; dets opgaver er fastlagt i bilag V.

Kommissionens afgørelse meddeles straks Rådet og medlemsstaterne samt Europa-Parlamentet. Den finder anvendelse efter udløbet af en frist på femten arbejdsdage fra modtagelsen af denne meddelelse, hvis ingen af medlemsstaterne inden for denne frist har forelagt spørgsmålet for Rådet.

Forelægges spørgsmålet Rådet, træffer dette afgørelse om Kommissionens afgørelse med kvalificeret flertal i overensstemmelse med traktatens artikel 148, stk. 2, inden for en frist på tredive arbejdsdage.

Artikel 6

1. Den kontrahent, der er ansvarlig for gennemførelsen af et projekt, hvortil der ydes støtte fra Fællesskabet, forpligter sig til at udnytte eller lette udnyttelsen af de pågældende teknikker, processer eller produkter efter vellykket afprøvning, samt til at gøre det muligt, at de opnåede resultater videreformidles. Såfremt kontrahenten ikke overholder denne forpligtelse, kan Kommissionen kræve hel eller delvis tilbagebetaling af den finansielle støtte.

2. Kommissionen sørger for i samarbejde med de berørte organer i medlemsstaterne at sikre vidreformidling og anvendelse af projekter, som gennemføres i henhold til denne forordning og forordning (EØF) nr. 1302/78, (EØF) nr. 1303/78, (EØF) nr. 1971/83 og (EØF) nr. 1972/83, og at opfordre til udnyttelse heraf. Den træffer passende foranstaltninger til at nå dette mål, herunder også passende bistand til kontrahenten.

Artikel 7

1. Kommissionen forhandler og indgår de nødvendige kontrakter til gennemførelse af de projekter, der udvælges i overensstemmelse med artikel 5. Med henblik herpå udarbejder Kommissionen standardkontrakter, der udleveres på anmodning, og som fastlægger hver af parternes rettigheder og forpligtelser samt nærmere bestemmelser om adgangen til og udbredelsen af viden.

2. Den eller de ansvarlige for gennemførelsen af et projekt, hvortil der ydes støtte fra Fællesskabet, fremsender mindst en gang om året eller, når Kommissionen anmoder herom, en rapport om opfyldelsen af de kontraktlige-forpligtelser over for Kommissionen, og navnlig om forløbet af arbejdet med projektet og om de udgifter, der er afholdt i forbindelse med dets gennemførelse.

3. Kommissionen har til enhver tid adgang til regnskaberne vedrørende projektet. Den kan foranstalte revision på stedet og på grundlag af regnskabsbilagene, hvorved den kan følge opfyldelsen af kontrakten og især projektets fremskriden og gennemførelse.

4. Når størrelsen af Fællesskabets finansielle støtte og projektets omfang berettiger hertil, kan Kommissionen deltage som observatør i de møder, der afholdes i projektets styrelsesorganer, for så vidt som der i forståelse med projektlederen er åbnet mulighed for en sådan deltagelse i kontrakten, og ved hjælp af passende midler sikre, at der foretages en teknisk evaluering af det igangværende eller afsluttede arbejde.

Artikel 8

Ansvaret for ethvert projekt skal påhvile en fysisk person eller en juridisk person, der er omfattet af medlemsstaternes lovgivning.

Såfremt stiftelsen af en juridisk person med rets- og handleevne til at gennemføre et projekt påfører de deltagende virksomheder ekstra byrder kan projektet gennemføres blot ved samarbejde mellem fysiske eller juridiske personer. I så fald hæfter disse personer solidarisk og individuelt for de forpligtelser, som følger af fællesskabsstøtten.

Artikel 9

De af Fællesskabet indrømmede fordele må ikke påvirke konkurrencevilkårene i ugunstig retning på en måde, der er uforenelig med traktatens bestemmelser på området.

Artikel 10

Kommissionen forelægger Rådet og Europa-Parlamentet en periodisk rapport om gennemførelsen af denne forordning og om sammenhængen mellem medlemsstaternes og Fællesskabets aktioner med henblik på at åbne mulighed for en bedre evaluering af de opnåede resultater.

Artikel 11

De beløb, som ydes i medfør af denne forordning, opføres hvert år på De europæiske Fællesskabers almindelige budget.

De samlede midler, som skønnes nødvendige i perioden 1. januar 1986 til 31. december 1989 i medfør af denne forordning, beløber sig til 360 mio ECU, hvoraf omkring 30 % er afsat til industrielle pilotprojekter og til demonstrationsprojekter vedrørende fast brændsel. Dette beløb omfatter både den finansielle støtte til de udvalgte projekter og udgifterne ved denne forordnings gennemførelse.

Artikel 12

Forordning (EØF) nr. 1971/83 og (EØF) nr. 1972/83 ophæves.

De finder dog fortsat anvendelse på projekter, der er indgivet på grundlag af en opfordring hertil, offentliggjort i medfør af nævnte forordninger.

Artikel 13

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes indtil den 31. december 1989.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. december 1985.

På Rådets vegne

R. KRIEPS

Formand

BILAG I

UDNYTTELSE AF ALTERNATIVE ENERGIKILDER

LISTE OVER ANVENDELSESOMRÅDER, HVORTIL DER KAN YDES STØTTE I HENHOLD TIL DENNE FORORDNING

Rækkefølgen i denne liste er ikke udtryk for nogen prioritering.

1. **Biomasse og udnyttelse af affald til energiformål**

I denne forordning forstås ved demonstrationsprojekter inden for biomasse og udnyttelse af affald til energiformål projekter, der muliggør direkte eller indirekte energimæssig udnyttelse af enhver form for plante-, dyre-, by- og industriaffald (1) eller projekter, der i relevante tilfælde udnytter planter, som dyrkes med særligt henblik på energiformål.

Projekter, som tilhører denne sektor, skal kunne henføres under en af følgende to kategorier:

— Kategori 1:

Projekter, der åbner nye veje for direkte udnyttelse af plante-, dyre-, by- og industriaffald (1) eller planter, som dyrkes med særligt henblik på energiformål.

— Kategori 2:

Projekter, der illustrerer anvendelsen af nyskabende teknologier for omdannelse af biomasse og affald til afledte brændselsprodukter og til kemiske eller biokemiske produkter, og projekter, der åbner nye veje for udnyttelse af disse afledte produkter.

2. **Vindkraft**

I denne forordning forstås ved demonstrationsprojekter inden for vindkraft projekter, der omfatter såvel centraliseret elproduktion til forsyning af elnet som decentraliseret elproduktion, hvis formål er levering af energi direkte til brugerne.

Flere vindkraftanlæg af samme type kan normalt ikke modtage støtte inden for samme projekt.

Foruden projekternes nyskabende karakter vil der ved bedømmelsen blive taget hensyn til tekniske løsninger, som skaber mulighed for:

— en betydelig reduktion af investeringsomkostningerne,
— den størst mulige udnyttelse af vindkraftressourcerne.

Der vil desuden blive lagt særlig vægt på miljøforhold og forbindelserne med offentlige institutioner (byggetilladelse, tilslutning til elnet, etc.).

Anvendelsesområder

2.1. Elproduktion.
2.2. Anden udnyttelse.

3. **Geotermisk energi**

I denne forordning forstås ved demonstrationsprojekter inden for geotermisk energi projekter, der tager sigte på udnyttelse af termisk energi, som udvindes af underjordiske varmeforekomster ved hjælp af boringer. I princippet udelukkes projekter, der drejer sig om udnyttelse af geotermisk vand, hvis temperatur er under 30° C. Projekter. der tager sigte på udnyttelse af forholdsvis ukendte geotermiske reservoirer, og projekter, som udnytter nye teknikker eller teknologier til underjordisk arbejde eller jordoverfladeudstyr, vil blive foretrukket.

Anvendelsesområder

3.1. Opvarmning af nye eller allerede eksisterende boliger, industrilokaler eller offentlige lokaler, tilslutning til fjernvarmenet samt produktion af varmt brugsvand.
3.2. Opvarmning af drivhuse og landbrugsbygninger, dambrug og akvakultur.
3.3. Varmeudnyttelse til industrielle processer, f. eks. opvarmning og forvarmning, tørring, dehydrering, koncentrering, varmebehandling og andre processer.
3.4. Elproduktion.

(1) Undtagen de affaldsprodukter, som behandles under »Fast brændsel« i bilag III.

4. **Vandkraft**

I denne forordning forstås ved demonstrationsprojekter inden for vandkraft projekter, der tager sigte på udnyttelse af laveffektvandkraftressourcer (under 3 000 kW) der som regel har ringe faldhøjde, til produktion af elektricitet, som skal ledes ud i det offentlige elnet eller aftages direkte til industrielle eller landbrugsmæssige formål. Disse projekter skal indebære væsentlige nyskabelser på bl. a. følgende områder :

a) teknologi :

— forenkling og standardisering med henblik på seriefremstilling,

— udnyttelse af nye materialer (støbte materialer, harpikser osv.),

— forbedring af systemerne til regulering af turbinehastigheden og/eller regulering af generatoren ;

b) udnyttelse :

— anvendelse af kontrol- og driftsteknikker (fjernstyring, telemetri, mikroprocessorer osv.),

— optimering af ressourceudnyttelsen, f. eks. ved centraliseret drift, iværksættelse af projekter med flere formål (elektricitet, overrisling etc.).

Der vil ved bedømmelsen af forslag inden for denne sektor blive taget hensyn til, hvorledes projektet indgår i det øvrige miljø, og til forbindelserne med de offentlige institutioner, som har betydning for projekternes iværksættelse (tilladelse, elproduktion og eltransmission osv.).

5. **Solenergi**

I denne forordning forstås ved demonstrationsprojekter inden for solenergi, projekter, hvorved solenergi ved aktive eller passive processer eller teknologi gøres anvendelig til varmeudnyttelse eller gøres anvendelig ved hjælp af fotoelektriske processer.

Der skal lægges særlig vægt på miljøhensyn i forbindelse med opstilling og anbringelse af solfangere og fotoelektriske elementer.

De samme projekter kan indeholde kombinationer af forskellige processer og oplagringsanlæg.

Anvendelsesområder

5.1. Aktiv og passiv varmeudnyttelse

lokaleopvarmning, produktion af brugsvand, luftkonditionering, procesvarme til :

5.1.1. Bygninger.

5.1.2. Industrien.

5.1.3. Landbruget.

Hvis der er tale om aktiv anvendelse af solenergi, vil avancerede solfangere, f. eks. solfangere med vakuumrør, blive foretrukket.

Solopvarmede svømmebassiner udelukkes. Hvis det drejer sig om enfamiliehuse, skal demonstrationsprojektet omfatte grupper på mindst fem huse.

Produktion af varmt brugsvand accepteres kun i forbindelse med opvarmning og/eller luftkonditionering af bygninger.

5.2. Fotoelektriske anlæg

Elproduktion med henblik på :

5.2.1. Forsyning af isolerede enheder, f. eks. huse, grupper af huse, små landsbyer, telekommunikationsmidler, signaleringsanlæg, alarmer.

5.2.2. Oppumpning af vand, afsaltning og andre industrielle formål.

BILAG II

ENERGIBESPARELSER

LISTE OVER ANVENDELSESOMRÅDER, HVORTIL DER KAN YDES STØTTE I HENHOLD TIL DENNE FORORDNING

Rækkefølgen i denne liste er ikke udtryk for nogen prioritering.

1. **Bygninger**

1.1. Enkle, besparende teknologier til energimæssig forbedring af eksisterende boliger ved hjælp af mere effektive metoder til : opvarmning/luftkonditionering af lokaler, produktion af varmt brugsvand, varmeregulering, varmekontrol og varmeregnskab, teknik til forbedring af selve bygningernes varmebevarende egenskaber (isolation, lufttæthed), teknikker til genvinding af varme fra udsugningsluft.

1.2. Demonstration af nye processer eller produkter, som kan benyttes ved opførelse af nybygninger med et opvarmet rumfang på mindst 2 000 m^3, og som tager hensyn til problemerne i forbindelse med kondensation, ventilation og termisk træghed og til bestemmelser om sikkerhed og brandsikring.

2. **Industrisektorer**

2.1. Teknologier, som har til formål at ændre produktionsprocessen væsentligt for derved at opnå en betydelig reduktion af energiforbruget pr. produceret enhed under acceptable økonomiske vilkår.

2.2. Projekter, som drejer sig om iværksættelse af nyskabende teknologier eller udnyttelse af nyt udstyr med henblik på :

— at reducere energiforbruget ved rationalisering af en allerede eksisterende produktionsproces ;

— at genvinde residualvarme bl.a. ved hjælp af varmepumper.

2.3. Projekter, der bygger på allerede afprøvede teknikker, såfremt en kombination af flere af disse teknikker udgør en fornyelse, og/eller anvendelsen af en eller flere af disse nye teknologier til et nyt formål indebærer en særlig risiko.

3. **Energiindustrien**

3.1. Mere effektive metoder til produktion af varme og/eller elektricitet til kollektiv anvendelse ; metoder til udnyttelse af residualvarme i fjernvarmenettene ; demonstration af nye ideer om fjernvarme til byer eller kvarterer ; demonstration af meget store varmepumper.

3.2. Mere effektive metoder til distribution af gas, f.eks. ved genvinding af flash-energi.

4. **Transport**

Projekter inden for alle dele af transportsektoren skal muliggøre betydelige energibesparelser og indebære gode muligheder for at kunne mangfoldiggøres under økonomisk acceptable vilkår.

BILAG III

ERSTATNING AF KULBRINTER

LISTE OVER ANVENDELSESOMRÅDER, HVORTIL DER KAN YDES STØTTE I HENHOLD TIL DENNE FORORDNING

Rækkefølgen i denne liste er ikke udtryk for nogen prioritering.

I denne forordning forstås ved demonstrationsprojekter inden for erstatning af kulbrinter, projekter, der vedrører anvendelse af ikke vedvarende energiformer til erstatning af flydende eller luftformige kulbrinter, uden at dette fører til en mærkbar forøgelse af forbruget af primærenergi.

1. **Fast brændsel**

   Projekterne på dette område vedrører nye eller forbedrede teknikker til håndtering, transport, forbrænding, behandling og oplagring af kul, brunkul og tørv samt deres affaldsprodukter, idet der samtidig tages hensyn til miljøbeskyttelsesproblemer.

1.1. Nye processer til anvendelse af fast brændsel:

- — fluidiserede lejer, tryksatte eller ved atmosfærisk tryk, herunder sådanne, der anvendes i mindre industrianlæg,
- — blandinger af fast og flydende brændsel,
- — processer integreret i udnyttelseskredsløbet.

1.2. Behandling, forbedring, bortskaffelse eller anvendelse af luftformigt, flydende og fast affald, der frembringes i forbindelse med brydning, håndtering og udnyttelse af fast brændsel.

2. **Udnyttelse af elkraft**

   Projekterne inden for dette område vedrører nye teknikker til udnyttelse af elektrisk energi, som fortrinsvis fremstilles på grundlag af andre energikilder end kulbrinter.

2.1. Demonstrationer, som skal foretages af fabrikanter, der fremstiller industriudstyr, og som drejer sig om nye teknikker til udnyttelse af elkraft til termiske, elektrokemiske og elektromekaniske formål.

2.2. Nye typer elektriske akkumulatorer.

2.3. Demonstration af nye metoder til styring af elektricitetsefterspørgslen.

3. **Transmission, distribution og oplagring af varme**

   Projekterne inden for dette område vedrører demonstration af nye teknikker til transmission, distribution og oplagring af varme, som fortrinsvis fremstilles på grundlag af andre energikilder end kulbrinter.

3.1. Varmetransmission over store og mellemstore afstande i industrien og til fjernvarmenettene.

3.2. Mere effektive og mere besparende varmedistributionsteknikker.

3.3. Nye varmeoplagringsteknikker (dag-, uge- eller sæsonbaseret oplagring) i industrien og fjernvarmesystemerne.

3.4. Demonstration af nye metoder til styring af fjernvarmeefterspørgslen.

BILAG IV

LIKVEFAKTION OG FORGASNING AF FAST BRÆNDSEL

LISTE OVER ANVENDELSESOMRÅDER

Rækkefølgen i denne liste er ikke udtryk for nogen prioritering.

I denne forordning forstås ved industrielle pilotprojekter og demonstrationsprojekter, projekter, der vedrører forgasning, underjordisk forgasning og likvefaktion af fast brændsel.

1. **Forgasning**

1.1. Produktion af gas til opvarmning, navnlig til anvendelse i industrien, til varmeproduktion og til elværker.

1.2. Produktion af syntesegas som råstof til den kemiske industri.

1.3. Produktion af syntetisk naturgas (SNG) med høj brændværdi, til brug i distributionsnettet.

1.4. Kombineret og/eller integreret cyklus (gas/dampturbiner) til elproduktion.

1.5. Delvis forgasning af fast brændsel (navnlig med henblik på fjernelse af de skadelige stoffer i brændslet).

2. **Underjordisk forgasning**

Ved projekter på dette område skal der iværksættes internationale samarbejdsformer, fortrinsvis inden for rammerne af de igangværende projekter, som modtager støtte fra Fællesskabet.

2.1. Underjordisk forgasning med en ny, tryksat proces.

2.2. Underjordisk forgasning i stor dybde.

3. **Likvefaktion**

Produktion af en række flydende, kemiske produkter ved hjælp af:

3.1. Selektive synteseprocesser med henblik på at forbedre udvalget af flydende produkter.

3.2. Direkte likvefaktionsprocesser (hydrogenering, ekstraktion, opløsning) med bedre virkningsgrad og driftsvilkår.

3.3. Nye processer, såsom hydrogenpyrolyse af fast brændsel.

BILAG V

DE OPGAVER DER PÅHVILER DET RÅDGIVENDE UDVALG FOR FORVALTNING AF DEMONSTRATIONSPROJEKTER OG INDUSTRIELLE PILOTPROJEKTER

1. Udvalget mødes med rådgivende beføjelser for at gennemgå de indkomne projekter med henblik på udvælgelse.

   Udvalget :

   a) bistår Kommissionen med udvægelse af projekter ved at afgive udtalelse om hvert enkelt forelagt projekt ;

   b) samarbejder med Kommissionen om at sikre sammenhængen mellem Fællesskabets demonstrationsprojekter og tilsvarende foranstaltninger på nationalt plan ;

   c) bistår Kommissionen med periodisk evaluering af Fællesskabets demonstrationsprogrammer og leverer de nødvendige oplysninger om tilsvarende foranstaltninger på nationalt plan ;

   d) samarbejder med Kommissionen om at sikre en hensigtsmæssig informationsstrøm til de instanser, der beskæftiger sig med demonstrationsprogrammer i Fællesskabet og dets medlemsstater, samt en optimal videreformidling af disse programmers resultater.

2. Derudover mødes udvalget med rådgivende beføjelser mindst en gang om året med henblik på at bistå Kommissionen ved at afgive udtalelse om :

   a) prioritering af og opstilling af de tilsvarende kriterier for det følgende års opfordringer til at indgive projekter inden for de forskellige demonstrationssektorer på energiområdet ;

   b) foranstaltninger der gør det muligt at sikre videreformidlingen af oplysninger med henblik på at opnå en bedre sammenhæng mellem Fællesskabets og medlemsstaternes demonstrationsprogrammer ;

   c) optimal videreformidling af disse programmers resultater ;

   d) den periodiske evaluering af Fællesskabets og medlemsstaternes programmer, som ca. hvert andet år skal forelægges for Rådet og Europa-Parlamentet.